

het is de erve van Jozef. Ziet ge daar, aan uwe voeten, dat ketelvormige dal, uitmuntende door vruchtbaarheid. Ziet ge dien bergkruin, die midden uit de vallei oprijst? ¹⁾ Kent ge de stad, die den bergtop kroont? Het is de residentie van Israëls laatsten koning, van den vorst, die denzelfden naam draagt als zijn teergevoelige tijdgenoot, Hosea de profeet. Het is Samaria, door een ander profeet, jonger van jaren, door Jesaja, betiteld als de trotsche kroon op het hoofd der zeer vette vallei ²⁾. En ziet ge die legerscharen, die daar aanrukken over Samaria's bergen en straks afdalen in de vallei? Het zijn de troepen van Salmanassar, die twee, drie jaar geleden den troon van zijn vader ³⁾ Tiglath-Pileser heeft beklommen, den troon van het Assyrische wereldrijk. Thans is het een en al beweging. Ons oog wordt geboeid door het schitterend schouwspel der aldoor aanrukkende heirscharen. Maar ook hier zal het monotoon worden. Want Samaria's belegering zal aanhouden, 3 jaren lang ⁴⁾. En als men daar ginds in het Zuiden, te Jeruzalem, de oorlogsberichten verneemt, zal men menigmaal den indruk hebben, dat er niets gebeurt. En men zal moeite hebben om meê te leven en meê te lijden met hen, die binnen Samaria's muren dag op dag dat eentonige aan den lijve gevoelen.

Salmanassar, de leenheer van koning Hosea, stond nage-noeg in het midden van zijn korten regeeringstijd, toen het beleg der hoofdstad van zijn ontrouwen vasal een aan-vang nam. Vijf jaren slechts heeft hij over Assyrië den scepter gezwaaid. En als straks het doel der belegering wordt bereikt, is ook het einde van zijn leven daar. In het jaar 722 voor onze jaartelling ⁵⁾, in de laatste Decem-berdagen ⁶⁾, is hij gestorven.

We kunnen niet met zekerheid zeggen, welk feit het